

прѣдание, за което вѣрваха туземцитѣ, че онзи, който развърже тоя възель, той ще владѣе цѣль свѣтъ. Но повечето хора казваха че като краищата на възельтъ бѣха невидими, та хората още повече ги сплитваха като се трудеха да ги развързватъ и неможеха. Обаче, сжщото нѣщо стана и съ Александра, за то извѣднѣжъ извадилъ ножтъ си и прѣсѣклъ Гордиевий възель. Аристовулъ обаче, казва че Александръ най лесно извърши оная гатанка, като отмахна; кольтъ на който бѣше завързано вѣже-то, което съединяваше хомжтѣтъ, и тъй като го завлече та отмахна хомжтѣтъ. А слѣдъ това царъ Александръ завладе Пафлагонитѣ, които се намерваха на истокъ отъ Фригия, още и Кападокийцитѣ ¹, но като чу че умре Мемнона, който бѣше войвода на Дария а опрѣдѣленъ за да воюва по край морето : и за когото се мислеше че щѣше да нанесе на Александра голѣми припаствия, за то се насърчи той твърдѣ много и устреми се да воюва къмъ вжтрѣшността на Азия. Сжщоврѣменно обаче, и Дарий слазаше отъ Суца, която бѣше столицата на Персия, като бѣше се възгордялъ поради множеството на войската си (защото водеше шестотинъ хиляди душъ войска), насърченъ още и отъ единъ сънъ, когото вѣлшебницитѣ бѣха растѣлковали повече по жела-

1) На сѣверъ, т. е. до Черно море, до градъ Синопъ отечеството на Диогена.